

भागीरथीगधम्

ओं नमो भगवते वासुदेवाय ।
श्रीशुक उवाच -
तत्र भगवतः साक्षाद्यज्ञविद्गस्य विष्णोर्विक्रमतो
वामपादाङ्गुष्ठनखनिर्भिन्नोर्ध्वाङ्गुलकटाहविवरेणा-
न्तःप्रविष्टा या व्याहृजलधारा तय्यरशपङ्कजा-
वनेजनारुणकिञ्चल्कोपरञ्जितापिलजगदध-
मलापडोपस्पर्शनामवा साक्षाद्भगवत्पदी-
त्यनुपलक्षितवयोऽभिधीयमानातिमहता
कालेन युगसहस्रोपलक्षणेन द्विवो
मूर्धन्यवततार यत्तद्विष्णुपदमाहुः ॥ १॥

यत्र ह वाव वीरव्रत औत्तानपादिः परमभागवतो-
ऽस्मत्कुलदेवतायरणारविन्दोदकमिति यामनुसवन-
मुत्सृज्यमाणभगवद्भक्तियोगेन दृढं क्लिधमानान्तर्हृदय
औत्सृज्यविवशामीलितलोयनयुगलकुङ्कुमल-
विगलितामलव्याष्यकलयाभिव्यज्यमानरोमपुलक-
कुलकोऽधुनापि परमादरेण शिरसा बिलति ॥ २॥

ततः सप्तर्षयस्तत्प्रभावाभिज्ञा यां ननु तपस
आत्यन्तिकी सिद्धिरेतावती भगवति सर्वात्मनि
वासुदेवेऽनुपरतभक्तियोगलाभेनैवोपेक्षितान्या-
र्थात्मगतयो मुक्तिमिवागतां मुमुक्षुव एव सञ्जुमान-
मथापि जटाजूटैरुद्धन्ति ॥ ३॥

ततोऽनेकसहस्रकोटिविमानानीकसङ्कुलदेवयानेना-
वतरन्तीन्द्रमण्डलमावार्यं ब्रह्मसदने निपतति ॥ ४॥

तत्र यतुर्धा भिधमाना यतुर्भिर्नामभिश्चतुर्दिश-
मभिस्पन्दन्ती नदनदीपतिमेवाभिनिविशति
सीतालकनन्दा यक्षुर्भद्रेति ॥ ५॥

सीता तु ब्रह्मसदनात्केसरायवादि गिरिशिखरेभ्यो-
ऽधोऽधःप्रस्रवन्ती गन्धमादनमूर्धसु पतित्वान्तरेण
भद्राश्ववर्षं प्राच्यां दिशि क्षारसमुद्रमभिप्रविशति ॥ ६॥

ભાગીરથીગદમ્

એવં માલ્યવચ્છિખરાન્નિષ્પતન્તી તતોડનુપરતવેગા
કેતુમાલમભિયક્ષુઃ પ્રતીચ્યાં દિશિ સરિત્પતિ
પ્રવિશતિ ॥ ૭॥

ભદ્રા યોત્તરતો મેરુશિરસો નિપતિતા ગિરિશિખરા-
દ્વિરિશિખરમતિહાય શૃંગવતઃ શૃંગાદવસ્યન્દમાના
ઉત્તરાંસ્તુ કુરૂનભિત ઉદીચ્યાં દિશિ જલધિ-
મભિપ્રવિશતિ ॥ ૮॥

તથૈવાલકનન્દા દક્ષિણેન બ્રહ્મસદનાદ્ભૂનિ
ગિરિકૂટાન્યતિક્રમ્ય હેમકૂટાદ્દૈમકૂટાન્યતિ-
રભસતરરંહસા લુઠયન્તી ભારતમભિવર્ષ દક્ષિણાસ્યાં
દિશિ જલધિમભિપ્રવિશતિ યસ્યાં સ્નાનાર્થ યાગચ્છતઃ
પુંસઃ પદે પદેડશ્વમેધરાજસૂયાદીનાં ફલં ન
દુર્લભમિતિ ॥ ૯॥

ઇતિ શ્રીમદ્ભાગવતે પચ્ચમસ્કન્ધે સપ્તદશોડધ્યાયાન્તર્ગતં
ભાગીરથીગદમ્ સમ્પૂર્ણમ્ ।